

Juliol 2014

«On dos o tres...» (Mt 18, 19-20).

«Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar qualsevol cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18, 19-20).

Aquesta és, segons el meu parer, una d'aquelles paraules de Jesús que donen una sotragada al cor. Quantes necessitats a la vida, quants desigs lícits i bons que no saps com complir, que no pots satisfer! Estàs del tot convençut que només una intervenció des de dalt, una gràcia del cel, podria concedir-te tot allò que anheles amb tot el teu ésser. I, vet aquí que sents repetir per boca de Jesús amb esplèndida claredat, amb ferma certesa, plena d'esperança i de promesa, la paraula:

«Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar qualsevol cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».

Hauràs llegit a l'evangelí que Jesús recomana diverses vegades la pregària i ensenya com es fa per obtenir. Però aquesta, sobre la qual centrem avui l'atenció, és realment original. Aquesta, perquè pugui obtenir una resposta del cel, exigeix varies persones, una comunitat. Diu: «Si dos de vosaltres». Dos. És el nombre més petit que forma una comunitat. A Jesús li importa no tant el nombre com la pluralitat dels creients.

També al judaisme -ho deus saber- se sap que Déu aprecia la pregària de la col·lectivitat, però Jesús diu una cosa nova: «Si dos de vosaltres... es posen d'acord». Vol més persones, però les vol unides, posa l'accent sobre la seva unanimitat: les vol una sola veu.

S'han de posar d'acord sobre la petició a fer, sens dubte; i aquesta petició s'ha de basar sobretot en la concordança dels cors. Jesús afirma, de fet, que la condició per obtenir el que es demana és l'amor recíproc entre les persones.

«Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar qualsevol cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».

Et pots preguntar: «Però, per què les pregàries fetes en unitat tenen major accés prop del Pare?».

El motiu, segurament, és perquè estan més purificades. En realitat, a què és redueix, sovint, la pregària si no a una sèrie de peticions egoistes que recorden més els mendicants davant d'un

rei, que no pas els fills davant d'un pare?

En canvi, la demanda feta junt amb els altres, certament que està menys emmascarada per un interès personal. En contacte amb els altres s'és més propens a sentir també les seves necessitats i a compartir-les.

No només: sinó que és més fàcil que dues o tres persones compreguin millor què demanar al Pare.

Per tant, si es vol que la nostra pregària sigui escoltada és millor seguir exactament tot allò que diu

Jesús, és a dir:

«Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar qualsevol cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».

Jesús mateix ens diu on es troba el secret de l'eficàcia d'aquesta pregària. Es troba en aquell «reunits en el meu nom». Quan entre nosaltres estem units així, hi ha la seva presència i tot allò que se li demana és més fàcil d'obtenir. De fet Jesús, present on l'amor recíproc uneix els cors, és ell mateix qui demana amb nosaltres les gràcies al Pare. I pots pensar que el Pare no escolti Jesús? El Pare i Crist són una sola cosa.

No et sembla esplèndid tot això? No et dóna certesa? No et dóna confiança?

«Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar qualsevol cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».

Ara estaràs certament interessat en saber què vol Jesús que demanis.

Ell mateix ho diu clarament: «qualsevol cosa». Per tant, sense cap limitació.

Lavors posa també aquesta pregària en el programa de la teva vida. Potser a la teva família, a tu mateix, als teus amics, a les associacions a les quals pertanys, a la teva pàtria, al món que t'envolta, els manquen innombrables ajuts perquè tu no els has demanat.

Posa't d'acord amb els teus estimats, amb qui et comprèn o comparteix els teus ideals i, després d'haver-vos disposat a estimar-vos com l'evangelí demana, tan units de merèixer la presència de Jesús entre vosaltres, demaneu. I demaneu tant com pogueu: demaneu durant l'assemblea litúrgica; demaneu a l'església; demaneu en qualsevol lloc; demaneu abans de prendre decisions; demaneu qualsevol cosa.

I sobretot feu-ho de manera que Jesús no quedi decebut pel vostre poc interès, després d'haver-vos donat tantes possibilitats.

Els homes somriuran més, els malalts esperaran; els infants creixeran més protegits, les llars familiars més harmonioses; els grans problemes podran ser afrontats també en l'interior de les cases... I us guanyareu el Paradís, perquè la pregària per les necessitats dels vius i dels morts és també una d'aquelles obres de misericòrda que ens seran demanades a l'examen final.

Chiara Lubich

Text original de setembre 1981